

ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

η κορυφή είναι πίσω απ' το βουνό

GIANNIS EFTHIMIOU

the peak is behind the mountain

SKOUFA GALLERY

ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

η κορυφή είναι πίσω απ' το βουνό

GIANNIS EFTHIMIOU

the peak is behind the mountain

SKOUFA GALLERY

Το βουνό – ο ζωγράφος

Το βουνό επιστρέφει. Πάντα εκεί, βουβό, σαν τοτέμ. Η κορυφή του άλλοτε σκεπάζει, άλλοτε βαραίνει. Το βουνό που μεγάλωσε τον ζωγράφο, που κράτησε τις μνήμες και τις πληγές, γίνεται τώρα η σκηνή της ζωγραφικής του. Είναι η επιφάνεια όπου το χρώμα και η μνήμη συναντιούνται. Είναι το σύνορο και το κάλεσμα, η απειλή και η θαλπωρή.

Ο Γιάννης Ευθυμίου το κουβαλά μέσα του, όπως κουβαλά κανείς την πρώτη του λέξη. Και το επαναλαμβάνει, με τον τρόπο που επαναλαμβάνεται η αναπνοή. Το μπλε γίνεται άλλοτε φωτεινό, άλλοτε σκοτεινό· μια χειρονομία που εκτείνεται στο άπειρο. Σαν να ζητά να μας θυμίσει ότι η σιωπή του τοπίου είναι ο αληθινός διάλογος.

Ο Σεζάν με το Σαιν Βικτουάρ θεμελίωσε τη ζωγραφική του 20ού αιώνα επάνω σε ένα βουνό-εργαστήριο, όπου η φύση γινόταν πεδίο πειραματισμού για τον χώρο και το χρώμα. Ο Ευθυμίου ανεβαίνει το δικό του «βουνό», ακολουθώντας αυτήν την αναζήτηση όχι ως μίμηση αλλά ως υπαρξιακή αναγκαιότητα. Το τοπίο δεν είναι πλέον αναπαράσταση: γίνεται προέκταση του εσωτερικού βλέμματος.

Η επιλογή του να δουλεύει με χαρτοπολτό τον τοποθετεί σε μια ξεχωριστή εικαστική περιοχή. Η τεχνική αυτή, σπάνια στην ελληνική ζωγραφική και ειδικά στη γενιά του, ανατρέπει την παραδοσιακή σχέση χρώματος και καμβά. Ο χαρτοπολτός - αποτέλεσμα της υγρής κατεργασίας χαρτιού (παλιού ή νέου) που λιώνει σε νερό - δεν είναι επιφάνεια που δέχεται την επέμβαση του χρώματος, αλλά ο ίδιος το χρώμα και η μορφή. Το έργο γεννιέται από τη μάζα, από την ίδια την υλικότητα που ο καλλιτέχνης χειρίζεται, σχεδόν γλυπτικά.

Η ζωγραφική του Γιάννη Ευθυμίου βασίζεται σε μια εκ προοιμίου ένταση ανάμεσα στο υλικό και το νοηματικό. Χρησιμοποιώντας τον χαρτοπολτό ως κύριο μέσο, υπερβαίνει τον παραδοσιακό καμβά και μετατρέπει το ίδιο το υλικό σε φορέα μνήμης. Η ύλη δεν είναι απλώς υπόστρωμα, αλλά «συνδημιουργός». Μέσα από αυτήν την επιμονή στην αδρή υφή, η ζωγραφική του συγγενεύει με τις μεγάλες αναζητήσεις της μοντέρνας τέχνης – από τον κυριολεκτικό χειρισμό της ύλης στην Art Informel, μέχρι τη νεοελληνική παράδοση της ζωγραφικής ύλης, όπως την όρισε ο Θεοφυλακτόπουλος ή ο Κανιάρης σε διαφορετικά πλαίσια.

Στη νεοελληνική ζωγραφική, το τοπίο δεν υπήρξε ποτέ απλώς αναπαράσταση της φύσης· συχνά υπήρξε σύμβολο ταυτότητας, μνήμης και πνευματικής αναφοράς. Ο Φώτης Κόντογλου μεταχειρίστηκε το τοπίο όχι ως ψευδαίσθηση βάθους αλλά ως πεδίο εσωτερικής αλήθειας. Αυτός μας έμαθε να βλέπουμε το βουνό «βυζαντινό» με τις σκαλοπατιαστές κορφές, παρμένες από την εκκλησιαστική εικονογραφία. Στη Δημοτική Πινακοθήκη Ρόδου εκτίθεται το «Βυζαντινό τοπίο» με τα βουνά και τα χωράφια ν’ αποδίδονται μετωπικά, με επίπεδες φόρμες, απηχώντας τη βυζαντινή παράδοση που προτάσσει το πνευματικό έναντι του οπτικού. Το χρώμα λειτουργεί συμβολικά, οι γραμμές είναι απλουστευμένες, η προοπτική αναιρείται. Το τοπίο γίνεται αφήγηση μνήμης και ιερότητας.

Σε αυτήν τη γραμμή, αλλά με άλλους όρους, κινείται και ο Γιάννης Ευθυμίου. Ο χαρτοπολτός, με την αδρή του υφή, αντικαθιστά τον μετωπικό χειρισμό του Κόντογλου με μια υλικότητα εξίσου αποκαλυπτική. Η σύνθεση δομείται επάνω σε διαδοχικές χρωματικές ζώνες, οι οποίες υποκαθιστούν την κλασική προοπτική. Όπως στον Κόντογλου το βουνό υψώνεται σαν ιερό σύμβολο, έτσι και στον Ευθυμίου το βουνό επανέρχεται ως μοτίβο-τοτέμ: μνήμη και καταφυγή μαζί. Η ελληνική γη μεταμορφώνεται σε σκηνή όπου παίζεται ο διάλογος ανάμεσα στον μύθο και το βίωμα.

Βιωματική ήταν και η αναφορά του Χρόνη Μπότσογλου στο τοπίο προσφέροντας ένα ακόμη ερμηνευτικό κλειδί. Στο «Πυργί» της Μυτιλήνης όπου ζωγράφιζε πολλά καλοκαίρια, ο Μπότσογλου μετέγραψε το ελληνικό τοπίο σε μια γλώσσα σύγχρονη, με έντονη χρωματική φόρτιση και παραστατικές απλουστεύσεις. Η αντίθεση θερμών και ψυχρών τόνων οργανώνει τον χώρο σε επίπεδα, δημιουργώντας μια αίσθηση κίνησης ανάμεσα στις επιφάνειες. Το τοπίο παύει να είναι αντικειμενική αποτύπωση· γίνεται προσωπική εμπειρία, αναπόσπαστο μέρος της βιογραφίας του καλλιτέχνη.

Αντίστοιχα, ο Ευθυμίου μεταχειρίζεται στο βουνό, το σπίτι, το φορτηγάκι, τη μοτοσυκλέτα ή το άλογο ως προσωπικά σύμβολα, ως σταθερά σημεία σε μια εικαστική αφήγηση που αρθρώνεται μεταξύ μνήμης και παρόντος. Δεν πρόκειται για εικονογραφικές αναφορές αλλά για στίγματα της μνήμης, που επανέρχονται και αποκτούν χαρακτήρα αρχετυπικό. Με τον ίδιο τρόπο που το «Πυργί» γίνεται τοπίο-κατάθεση για τον Μπότσογλου, έτσι και το «βουνό» γίνεται για τον Ευθυμίου το εικαστικό του πεδίο, όπου η ύλη και το βίωμα συναντιούνται.

Μέσα σε αυτόν τον κόσμο, «ζωντανοί» εμφανίζονται οι καβαλάρηδες. Άλλοτε πάνω σε άλογο, άλλοτε καβάλα σε μοτοσυκλέτα, οι μορφές αυτές μπαίνουν στη ζωγραφική σαν αδέσποτοι ήρωες. Η μηχανή γίνεται άλογο, το άλογο μηχανή. Είναι εικόνες μυθικές και καθημερινές μαζί: οι καβαλάρηδες της παιδικής φαντασίας, οι μοτοσυκλετιστές που αφήνουν τον κόσμο πίσω τους κι ανοίγουν δρόμο στο άγνωστο, οι φιγούρες που επιστρέφουν στην ανάμνηση σαν φαντάσματα. Ανάμεσά τους κι ο καβαλάρης που ορμά με το δόρυ του εναντίον του δράκου, επαναφέροντας μιαν εικονογραφία αιώνων: τον άγιο Γεώργιο, τον μάρτυρα-στρατιώτη, τον νικητή του κακού.

Ο Ευθυμίου συνδυάζει με ιδιάζοντα τρόπο στοιχεία της λαϊκής τέχνης με μια παιδικότητα που αναβλύζει φυσικά μέσα στο έργο του. Πριν το πέρασμα από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, η πρώτη θητεία του στη Σχολή Μαρμαρογλυπτικής της Τήνου τον έφερε σε άμεση επαφή με τη χειρωνακτική διάσταση της ύλης και με μιαν αισθητική που φέρει ακόμη ζωντανή τη μνήμη της βυζαντινής και λαϊκής παράδοσης. Παράλληλα, η αβίαστη παιγνιώδης διάθεση που διακρίνει τη ζωγραφική του, η ελευθερία της χειρονομίας και η απλότητα των σχημάτων – το σπίτι ή το φορτηγό –, προσδίδουν στο έργο του μια γνησιότητα που ξεπερνά τις τυπικές ακαδημαϊκές αναζητήσεις.

Παρά το νεαρό της ηλικίας του –είναι μόλις τριάντα πέντε ετών– διαθέτει ήδη μιαν αναγνωρισιμότητα, ακριβώς επειδή η δουλειά του εγγράφεται σε μια συνέχεια: από την ελληνική λαϊκή τέχνη έως τη σύγχρονη ζωγραφική. Ο συνδυασμός της υλικότητας, της παιδικότητας και της παράδοσης συνιστά το ιδιαίτερο γνώρισμα της γραφής του, που του επιτρέπει να σταθεί με δικό του λόγο στη σύγχρονη εικαστική σκηνή. Έτσι, ενώ η ζωγραφική του Ευθυμίου συνδιαλέγεται με διεθνείς αναζητήσεις, από τον Σεζάν έως τον Χόκνεί, εντάσσεται ταυτόχρονα σε μια ελληνική συνέχεια, όπου το τοπίο δεν είναι μόνο χώρος αλλά και κώδικας, φορέας ταυτότητας και μνήμης. Μέσα από τη σωματικότητα του χαρτοπολτού και τη χρωματική του πυκνότητα, ο Ευθυμίου αναζητεί ένα νέο λεξιλόγιο για την αφήγηση του βιώματος. Το έργο του ζωγράφου επιδιώκει να συνδέσει τον προσωπικό μύθο με την καθολική εμπειρία της ζωγραφικής. Η τεχνική του δεν είναι απλώς ένας νεωτερισμός· είναι στάση απέναντι στη μνήμη και στη γραφή.

Ανάμεσα στα έργα του εργαστηρίου, ξεχωρίζω το πρόσωπο του ζωγράφου. Σ’ αυτήν την ιδιότυπη αυτοπροσωπογραφία, ο Ευθυμίου δεν αναζητά την ομοιότητα· δεν τον ενδιαφέρει το πορτρέτο, αλλά η παρουσία. Το πρόσωπο μοιάζει να αναδύεται μέσα από το ίδιο το βουνό, σαν να είναι η μορφή και το τοπίο μία ουσία. Το κόκκινο ίχνος που τέμνει τη σύνθεση μοιάζει με ρωγμή μνήμης, με πληγή που ενώνει και χωρίζει, που φανερώγει το αδιόρατο βάρος της ύπαρξης. Ο Merleau-Ponty μας θύμισε ότι το τοπίο δεν είναι αυτό που βλέπουμε «έξω», αλλά εκείνο που σκέπτεται μέσα μας, η ίδια η σάρκα του κόσμου που μας αγγίζει και την αγγίζουμε. Έτσι και εδώ: το βουνό δεν είναι αντικείμενο της όρασης, αλλά το σώμα του ζωγράφου που συναντά την ύλη, η μνήμη που μετατρέπεται σε μορφή. Το βλέμμα δεν αποτυπώνει· ενσαρκώνεται.

Ο Ευθυμίου στέκει απέναντι στον εαυτό του όχι σαν μάρτυρας αλλά σαν μέρος του τοπίου που τον γέννησε. Το βουνό και το πρόσωπο συνυπάρχουν στην ίδια επιφάνεια, όπως το έξω και το μέσα μοιράζονται την ίδια ανάσα. Είναι μια εικόνα που δεν μιλά για ομοιότητα, αλλά για επιμονή· για την άρρηκτη συνοίκηση του ανθρώπου με τον τόπο του. Κι έτσι το έργο, πέρα από κάθε αναπαράσταση, γίνεται μια στιγμή αλήθειας: το βουνό ως εαυτός, ο εαυτός ως βουνό.

«Η κορυφή είναι πίσω απ’ το βουνό» είναι ο τίτλος της έκθεσης στη «Σκουφά», που δεν δηλώνει έναν τόπο, αλλά μια στάση απέναντι στα πράγματα. Υπενθυμίζει ότι η αλήθεια δεν βρίσκεται στο προφανές, ούτε στην πρώτη θέαση. Η κορυφή, το ζητούμενο, κρύβεται πίσω από το βουνό, πέρα από το ορατό. Είναι αυτό που δεν φαίνεται αλλά υποβάλλεται, το άπιαστο που κινεί την αναζήτηση. Για τον Ευθυμίου, η ζωγραφική είναι ακριβώς αυτή η διαρκής προσπάθεια να κοιτάξει «πίσω» από το βουνό: να αναμετρηθεί με την ύλη, με τη μνήμη, με τον εαυτό. Η κορυφή δεν κατακτάται, δεν «φθάνεται». Είναι ο ορίζοντας που γεννά το έργο και δίνει νόημα στην επιμονή της χειρονομίας. Εκεί, στην απόκρυφη πλευρά του τοπίου, κατοικεί η αλήθεια που η ζωγραφική επιχειρεί να φτάσει.

Γιώργος Μυλωνάς

Επιμελητής

The mountain – the painter

The mountain returns. It is always there, silent, like a totem. Its peak sometimes covers and at other times becomes a burden. The mountain that grew up the painter, that held memories and wounds, now becomes the scene for his paintings. It is the surface where colors and memories meet. It is the border and the call, the threat and the warmth.

Giannis Efthimiou carries the mountain within himself, in the same way one carries his first word. He repeats it, in a way similar to the repetitiveness of breathing. Blue occasionally becomes bright and at other times it becomes dark; a gesture that expands infinitely. As if it has to remind us that the silence of the landscape is the true dialogue.

Cezanne inaugurated 20th c painting with Saint Victoire, a mountain-studio, where nature became a place for experimentation with space and color. Efthimiou climbs his own ‘mountain’, following this quest not as a mimicry but as an existential necessity. The landscape is not just reproduced: it becomes the extension of his inner gaze.

His choice to work with paper pulp sets him at a separate artistic category. This technique, which is rare in Greek painting, especially in the painting of his generation, reverses the traditional relationship between color and canvas. Paper pulp is the result of a wet treat of paper (either old or new) that melts in water – it is not a surface that receives color, but it takes shape and color on its own. The artwork is created through the mass of the material used by the artist, which is rendered almost in a sculptural manner.

Giannis Efthimiou’s painting is based on a tension created between the matter and the contextual. With the use of the paper pulp, he exceeds the traditional limits of a canvas and transforms the material that he uses into a memory vessel. The material is not merely an underlayer but a ‘co-creator’. Through the rough texture, his painting is related to great searches in modern art – from the literal use of materials in Art Informel, to the modern Greek tradition of painting, as defined by Theophilaktopoulos or Kaniaris, each one within different frameworks.

In modern Greek paintings, the landscape was never a mere representation of nature; it often existed as a symbol

for identity, memory and a spiritual reference. Fotis Kontoglou used the landscape not as an illusion of depth but as a space of inner truth. He was the one that taught us how to look at a ‘byzantine’ mountain with stepped peaks, taken from the ecclesiastical iconography. At the Municipal Gallery in Rhodes, where the ‘Byzantine landscape’ is exhibited with the mountains and the prairies rendered frontally, with flat forms, echoing the byzantine tradition which emphasizes the spiritual rather the visual aspect of a composition. The color works symbolically, the lines are simplified the perspective is overridden. The landscape becomes a narrative of memories and sanctity.

Giannis Efthimiou works along these lines: the paper pulp replaces Kontoglou’s frontal rendering of space with a materiality equally revealing. The composition is built on successive layers of color, which replace the classic perspective. In a similar way to Kontoglou’s work where the mountain stands as a sacred symbol, Efthimiou’s mountain becomes a totem motif: a memory and a sanctuary at the same time. The Greek land becomes a scene where a dialogue between myth and personal experience takes place.

Chronis Botsoglou’s reference to the landscape was also from personal experience, one more key interpretation. At ‘Pyrgi’ in Mytilene, where he painted in the summer, Botsoglou registered the Greek landscape in a contemporary language, with vivid color loads and representative simplifications. The contrast between warm and cold tones organizes the space in layers, and creates a sense of movement in between the layers. The landscape ceases to be an objective representation and becomes a personal experience, an integral part of the artist’s life.

Similarly, Efthimiou uses the mountain, the house, the van, the motorcycle or the horse as personal symbols, as stable points in an artistic narrative between his memory and the present. They are not iconographic references but memory stigmata, that recur and obtain an archetypal character. In the same manner that ‘Pyrgi’ becomes a landscape-statement for Botsoglou, the ‘mountain’ becomes his artistic field, where matter and experience meet.

In this world, the riders appear ‘alive’. Sometime riding a horse, at other times riding a motorbike, these figures enter painting as stray heroes. The motorbike becomes a horse, the horse becomes a motorbike. They are both mythical and

everyday images: the riders of a child’s imagination, the motorcycle riders who leave the world behind and open new routes towards the unknown, figures that return like ghosts in memory. Among them, is the rider who thrusts himself with a lance against the dragon, restoring an old iconography: Saint George, the martyr-soldier, the victor of evil.

Efthimiou combines in an unusual way, folk art elements with a childishness that emanates in a natural way through his work. Before studying at the School of Fine Arts, he attended the School of Sculpture in Tinos. There, he came across the manual dimension of the matter and aesthetics that still bring back to life memories from the byzantine and the folk tradition. At the same time, the playful mood which is characteristic of his painting, the freedom of his gestures and the simplicity of his forms – the house or the truck-, add to his work originality the surpasses the typical academic researches.

Despite his young age – he is only thirty-five years old- he already has recognition, precisely because his work has continuity: from the Greek folk art up to the contemporary painting. The combination of materiality, of childishness and of tradition are his trait that allows him to stand on his own ground in the contemporary art scene. Even though Efthimiou’s painting converses with international researches, from Cezanne up to Hockney, it is integrated to a Greek continuum, where the landscape is not just a space but also a code, a carrier of his identity and of his memory. Through the paper pulp’s body and color density, Efthimiou seeks a new vocabulary for the narrative of his experience. The artist’s work aims to connect his personal myth to the universal painting experience. His technique is not just a novelty; it is a stance opposed to memory and scripture.

Among the studio artworks, I distinguish the artist’s face. In this particular self-portrait, Efthimiou does not aim for a likeness; he is not interested in the portrait but in the presence. The face seems to emerge through the mountain, as if the form and the landscape are of one essence. The red trace that divides the composition looks like a split memory, a wound that unites and divides, that reveals the undefined weight of the existence. Merleau-Ponty reminded us that the landscape is not what we see ‘out there’ but the one that we carry and thinks within ourselves, the same flesh of

the world that touches us as we touch it too. In the same manner: the mountain is not an object to watch, but the artist’s body that meets the matter, the memory that turns into a form. The look does not portray; it incarnates.

Efthimiou stands against himself not as a witness but rather as part of the scenery that gave him birth. The mountain and the face co-exist on the same surface, similarly as in and out share the same breath. It is an image that does not speak about similarity, but about persistence; about the unbreakable cohabitation of man and his place of origin. As a result, the artwork becomes a moment of truth: the mountain as self, the self as the mountain.

‘The peak is behind the mountain’ is the title of the exhibition at Skoufa Gallery, that does not imply a place but a stance on things. It is reminiscent of the truth that is not obvious during the first glance. The peak, which is the desideratum, hides behind the mountain, beyond the discernible. It is what is not visible which is implied, the unattainable that triggers the research. Efthimiou believes that painting is exactly this effort to look ‘behind’ the mountain: to compete with matter, with memory, with himself. The peak is not conquered, it is not reachable. It is the horizon that gives birth to the artwork and gives meaning to the persistence of the gesture. There, at the hidden side of the landscape where truth exists, is where painting attempts to arrive.

George Mylonas
Curator

Καταφύγιο
Refuge

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
130 x 180 cm, 2025

Είδωλα κορυφών
Reflections of peaks

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
110 x 160 cm, 2025

Όπως το βλέπω I
Through my lens I

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
130 x 180 cm, 2025

Αποφασισμένος
Dead seat

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
50 x 60 cm, 2023

Χρωματικές αφηγήσεις II
Stories in colour II

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
60 x 75 cm, 2025

Χρωματικές αφηγήσεις I
Stories in colour I

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
60 x 75 cm, 2025

Παζλ I
Puzzle I

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
50 x 60 cm, 2025

Παζλ II
Puzzle II

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
50 x 60 cm, 2025

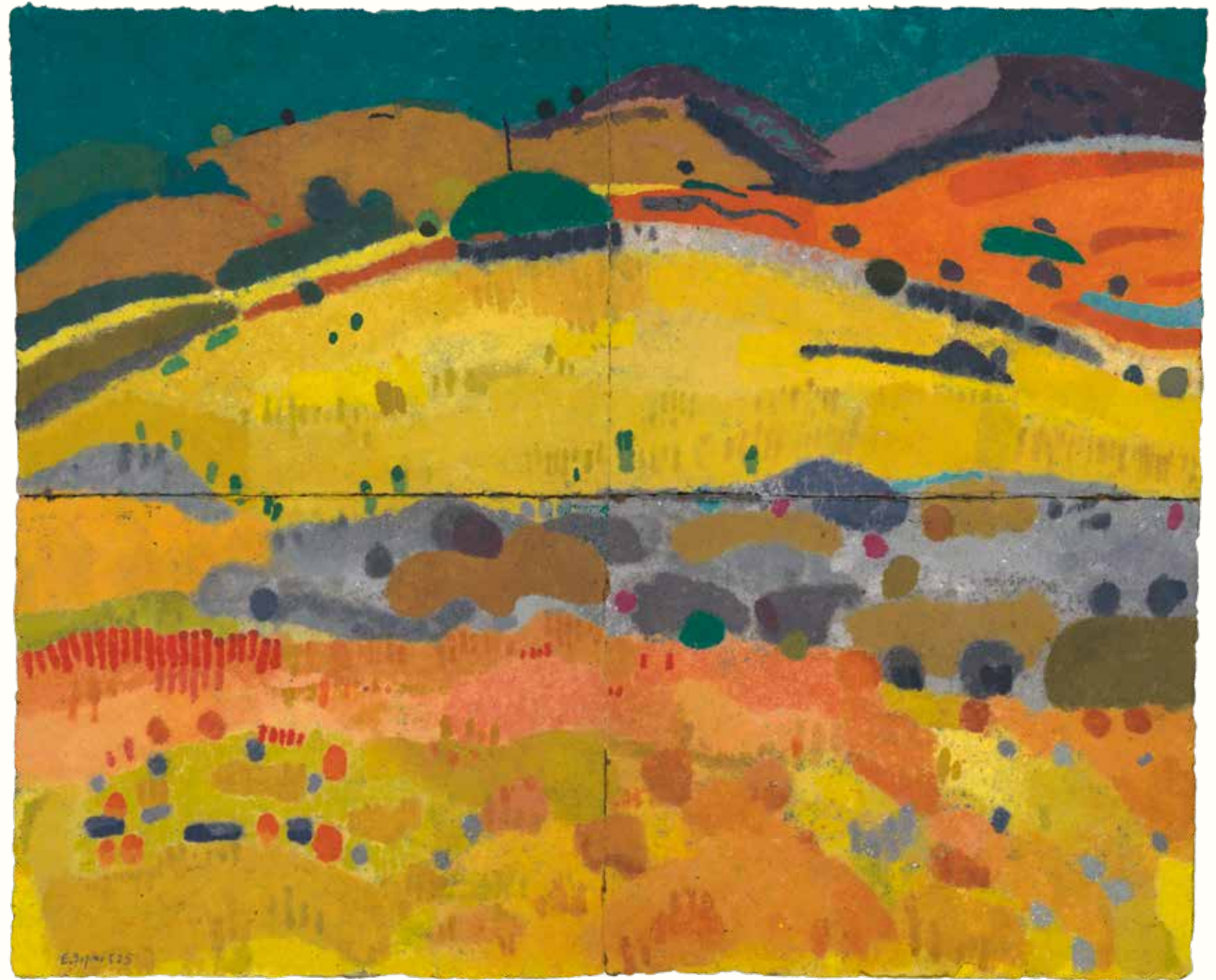

Απομεινάρια
Remnants

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
63 x 55 cm, 2025

Κίτρινο κάτω από βαθύ πράσινο II
Yellow under deep green II

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
130 x 180 cm, 2025

Χρωματικές αφηγήσεις III
Stories in colour III

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
60 x 75 cm, 2025

Ασύμβατοι
Unmet

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
85 x 100 cm, 2025

Όπως το βλέπω II
Through my lens II

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
85 x 100 cm, 2025

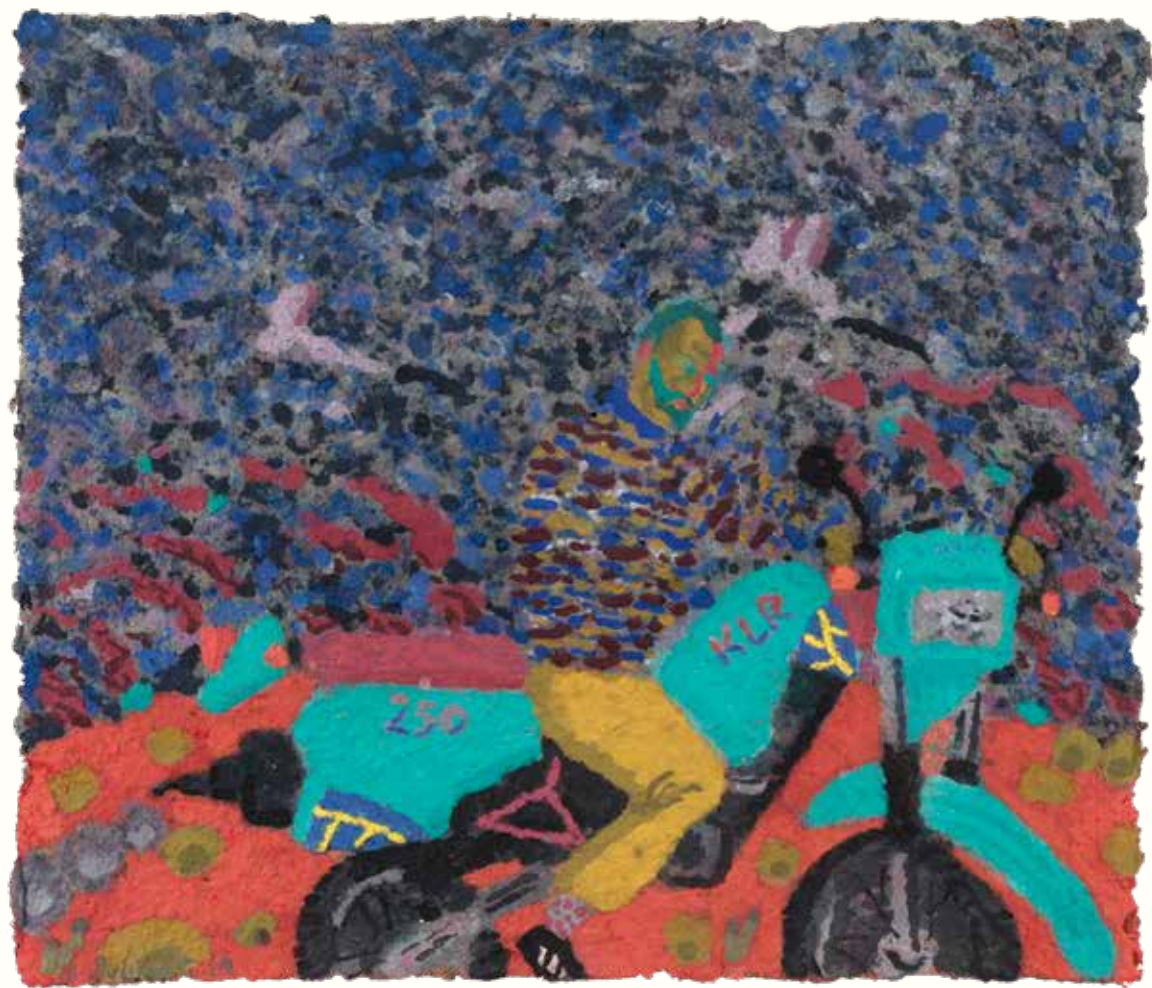
Το πρώτο σπίτι
The very first home

Χρωματιστός χαρτοπολτός
 Coloured paper pulp
 55 x 65 cm, 2024

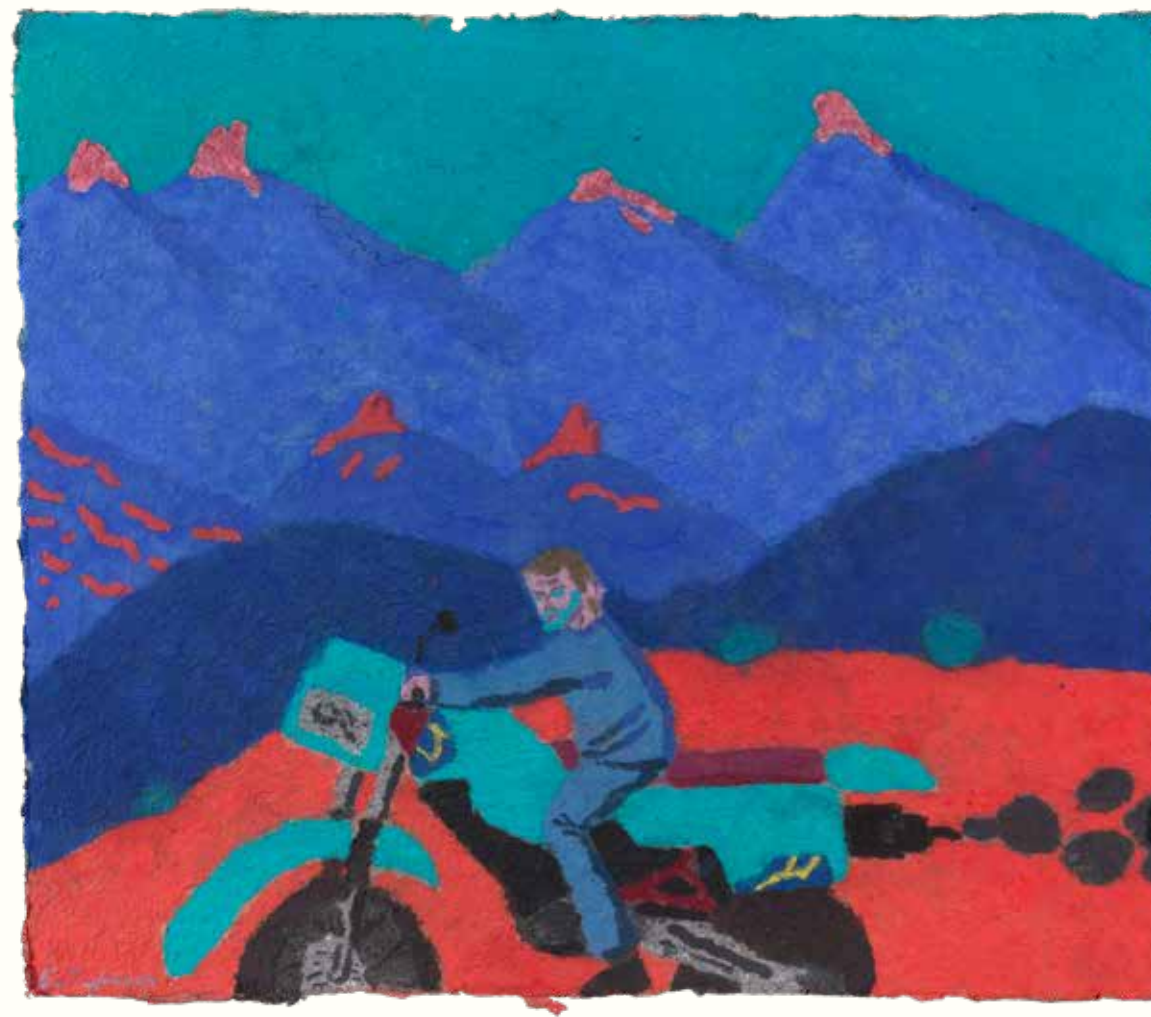
Η κόκκινη μηχανή
The red bike

Χρωματιστός χαρτοπολτός
 Coloured paper pulp
 55 x 65 cm, 2024

Καμουφλάζ
Camouflage

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
55 x 65 cm, 2024

Αυτοπορτρέιτο σε μηχανή
Self-portrait on bike

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
55 x 65 cm, 2024

Υγρασία τη νύχτα II
Dampness at night II

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
120 x 140 cm, 2025

Νυχτερινή βόλτα
Night ride

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
60 x 70 cm, 2025

Θα κυθεί αίμα
There will be blood

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
65 x 80 cm, 2025

Κάποιος Γιώργος το σούρουπο
Some George at dusk

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
85 x 100 cm, 2025

Το κόκκινο φορτηγάκι
The red van

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
55 x 65 cm, 2024

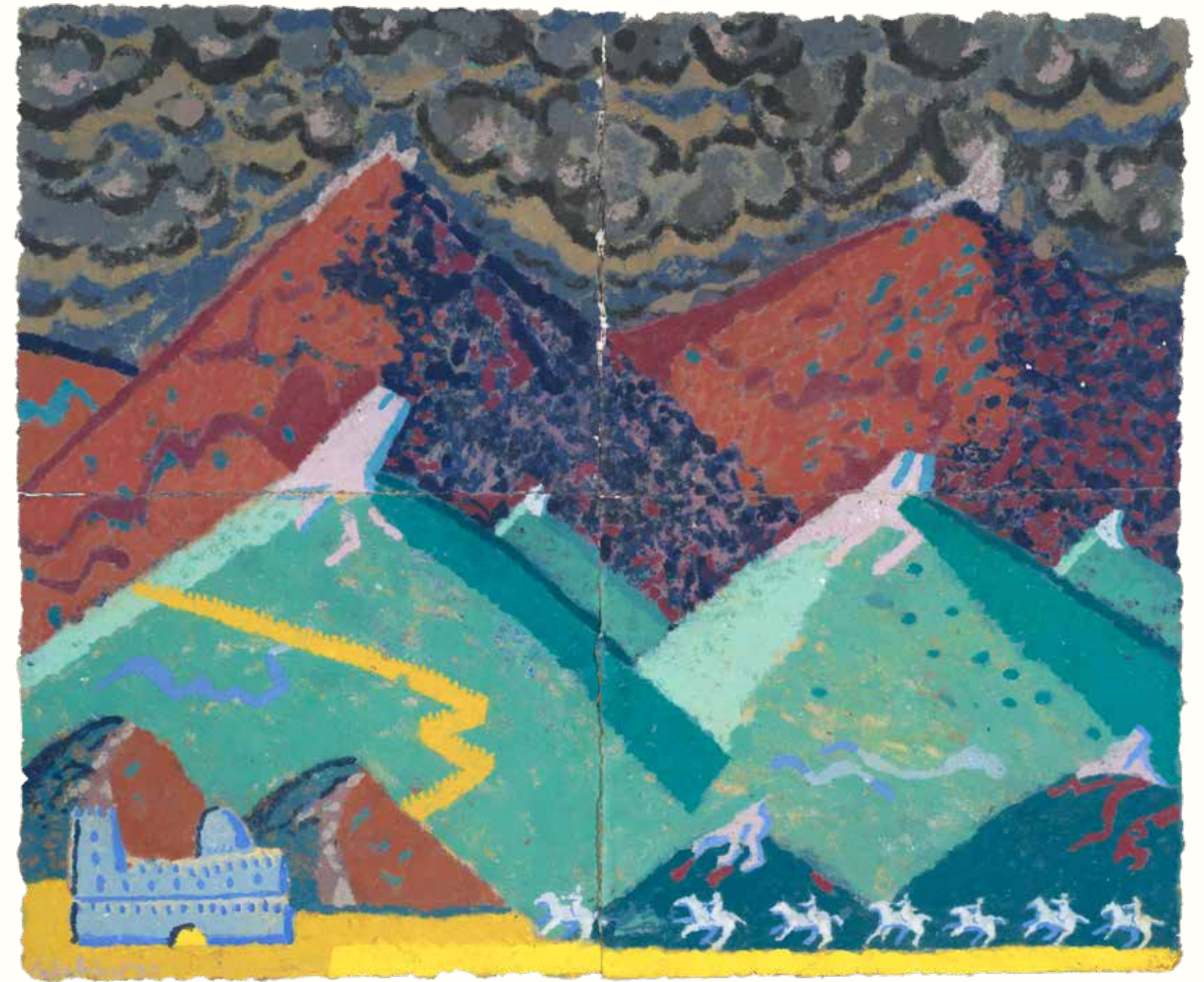

Κίτρινα χαλινάρια
Yellow bridles

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
50 x 60 cm, 2023

Μεγάλα και μεγαλύτερα βουνά
Big and bigger mountains

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
100 x 120 cm, 2022

Κίτρινο κάτω από βαθύ πράσινο I
Yellow under deep green I

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
130 x 270 cm, 2025

Δύσμοιρο άλογο
Poor horse

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
60 x 70 cm, 2025

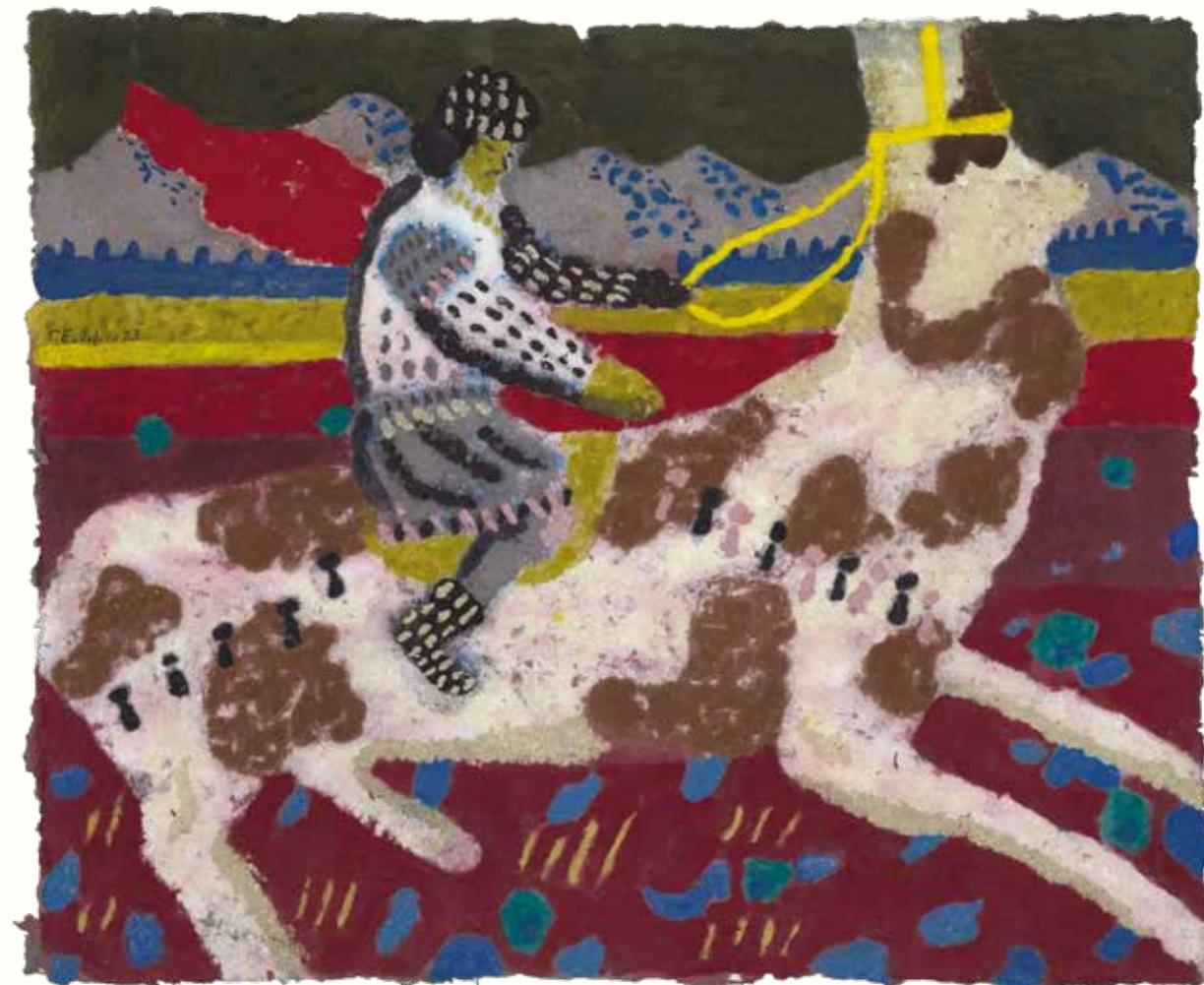
Μπροστάρης
Front-runner

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
50 x 60 cm, 2023

Το τέταρτο πόδι
The fourth leg

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
50 x 60 cm, 2023

Καβάλα στο φάντασμα
Ghost Riding

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
50 x 60 cm, 2023

Διασταυρώσεις
Crossover episodes

Χρωματιστός χαρτοπολτός
Coloured paper pulp
55 x 65 cm, 2023

ΓΙΑΝΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ο Γιάννης Ευθυμίου γεννήθηκε στην Κόρινθο το 1990. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Πύργου Τήνου (σχέδιο και γλυπτική) και στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, από όπου αποφοίτησε το 2017 με άριστα. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Έχει διακριθεί με το Βραβείο Σπυρόπουλου Νέου Καλλιτέχνη της Χρονιάς (2016), το 2ο Βραβείο Νέων Καλλιτεχνών από την Εθνική Ασφαλιστική (2017) και το Κύριο Βραβείο στη διεθνή έκθεση που πραγματοποίησε το Hampstead Art Society στο Λονδίνο (2025). Έχει πραγματοποιήσει 5 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και από το 2017 συμμετέχει ενεργά σε διάφορες ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές σε Ελλάδα, Ελβετία και ΗΠΑ.

GIANNIS EFTHIMIOU

Giannis Efthimiou, born in Corinth, Greece, in 1990, is a Greek painter currently living and working in Athens. He began his studies at the School of Fine Arts in Pyrgos, Tinos, focusing on drawing and sculpture, and later continued at the Athens School of Fine Arts, from which he graduated in 2017 with the highest honors.

He was honored with the Spyropoulos Award for Young Artist of the Year in 2016, the Second Prize for Young Artists from Ethniki Asfaltiki in 2017, and the Main Award at the international exhibition organized by the Hampstead Art Society in London in 2025. Efthimiou has presented his work in 5 solo exhibitions. Since 2017, he has actively participated in numerous group exhibitions both in Greece and abroad. His work is included in private collections in Greece, Switzerland, and the United States.

Κείμενο:
Γιώργος Μυλωνάς
Φωτογραφίες έργων:
Χρίστος Σιμάτος / ps design
Σχεδιασμός καταλόγου:
Μαριάννα Πόγκα / ps design
Εκτύπωση:
Γιώργος Κωστόπουλος Γραφικές Τέχνες Α.Ε.

Ο κατάλογος εκδόθηκε με την ευκαιρία
της έκθεσης του Γιάννη Ευθυμίου στην
γκαλερί Σκουφά τον Οκτώβριο του 2025.

Διάρκεια έκθεσης:
16 Οκτωβρίου - 8 Νοεμβρίου 2025

SKOUFA
GALLERY

ΓΚΑΛΕΡΙ ΣΚΟΥΦΑ / SKOUFA GALLERY
Σκουφά 4, 106 73 Κολωνάκι, Αθήνα
4 Skoufa Str., 106 73 Kolonaki, Athens GR

T: 210 3643025, 210 3603541
info@skoufagallery.gr
www.skoufagallery.gr

facebook.com/www.skoufagallery.gr
instagram.com/skoufa_gallery

SKOUFA
GALLERY